

Spijker kwartier

wijkkrant

Arnhem
STICKER
VRIJ

Beste wijkgenoten,

Eén van onze redacteurs ging in de afgelopen periode naar een huis met het huisnummer 129. Want inmiddels brengen we alweer de 129-ste wijkkrant bij u op de deurmat! En hoe leuk is het dan, om eens te kijken wie er in onze wijk op een nummer 129 woont. Dat was nog niet zo makkelijk gevonden. Maar wat was het bijzonder toen die voordeur zich opende en we een prachtig inkijkje kregen in de geschiedenis van het Spijkerkwartier. Zo zijn er nog veel andere luikjes geopend afgelopen maanden, waardoor u kunt gaan genieten van uw burens en de omgeving. Wat het maken van deze krant zo leuk maakt, is, dat wij telkens weer verrast worden door alle activiteiten in onze wijk en de betrokkenheid van de bewoners. Wij blinken toch wel uit met onze vrijwilligers. Het zijn er meer dan 500!

In deze hectische en jachtige tijd is het bijzonder dat velen van ons tijd investeren in onze wijk. Als attentie voor alle vrijwilligers is in december een uniek receptenboek Spijkerrecepten gemaakt door, hoe vanzelfsprekend en grappig, een aantal van onze wijkvrijwilligers. En zo is de cirkel weer rond. We mogen ontzettend trots zijn op hoe onze wijk groeit en bloeit dankzij ons allemaal!! Veel leesgenot gewenst.

Namens de redactie
Marianne van Sommeren

Buurthuis De Lommerd zoekt per direct een

BEHEERDER (28-32 uur/week)

Buurtcentrum De Lommerd, gevestigd in hartje Spijkerkwartier in Arnhem, is op zoek naar jou in de functie van Beheerder. Taken zijn o.a. het beheer en dagelijkse openstelling van het pand, het coördineren van de werkzaamheden van onze vrijwilligers en de ondersteuning van activiteiten voor en door bewoners. Voor de volledige vacature zie: <https://lommerd.nl/> Sollicitaties vóór 17 maart naar: bestuur@lommerd.nl

Afscheid van twee bestuursleden van De Lommerd

Rudolf Beijerman en Rosalie Habets zijn beide actieve bestuurders geweest van De Lommerd. Ze hebben in december afscheid genomen van het bestuur. Beiden hebben vragen gekregen over de ander om te beantwoorden en ik was ook benieuwd naar de nieuwjaarswensen en de toekomst (tav het Spijkerkwartier en het bestuur)

TERUGBLIK

Rosalie over Rudolf: 'Ik ken Rudolf nu ruim 5 jaar, via het bestuur. Ik kende hem niet uit de wijk, omdat ik zelf nooit 'echt' in het Spijkerkwartier gewoond heb. Mijn partner woonde 5 jaar geleden wel in de wijk en daarom was ik natuurlijk met regelmaat ook in het Spijkerkwartier. Aan mijn partner was eerder gevraagd om in het bestuur te gaan zitten, maar daar had hij helemaal geen zin in. Hij zei toen dat ik

wellicht wel belangstelling had en dat bleek ook zo te zijn! Rudolf nodigde mij uit voor een kennismakingsgesprek en dat klikte meteen. Rudolf was voorzitter bij het bestuur en dat paste hem als een jas. Hij had een grote betrokkenheid bij de wijk en veel bestuurlijke ervaring. Vanuit die ervaring wilde hij de Lommerd verder professionaliseren. Maar zijn ambities bleven niet steken in het Spijkerkwartier, hij heeft ook veel betekend voor andere wijkcentra in

Rudolf Beijerman

Rosalie Habets (rechts)

Arnhem. Ik kan geen onderwerp bedenken waar hij geen interesse in had, hij is een veelzijdig persoon. Maar natuurlijk zag ik wel dat hij zeer gedreven was tijdens bestuurlijke overleggen met de gemeente in het kader van de professionalisering van alle wijkcentra en bij het op orde brengen van de financiën en het zelfredzaam zijn van de Lommerd. Rudolf kan anderen enthousiasmeren, is een begenadigd verteller en heeft een grote algemene kennis en natuurlijk heel veel kennis van het Spijkerkwartier en van Arnhem. Nu hij verhuisd is naar de binnenstad, is het tijd om dit stokje door te geven.

Rudolf over Rosalie: 'Ik ken Rosalie als partner van Bram Boeckhout, die in de Prins Hendrikstraat woonde. Het was lastig om een eerste afspraak te maken, mede in verband met de begintijd van corona. Rosalie besloot na een kennismakingsgesprek op 19 oktober 2020 mee te doen met het bestuur van de Lommerd. Sinds die tijd zijn we elkaar af en toe ook tegengekomen naast de bestuursactiviteiten, mede omdat zij als kennismaking met de Lommerd zich ook had opgegeven als gastvrouw. Rosalie vervulde de functie

van penningmeester, de financiën waren voor haar een nieuw terrein. Dat nam niet weg dat zij altijd een constructief kritische inbreng heeft gehad op alle thema's die in het bestuur speelden. Naast de financiën nam zij ook personele taken op zich. Ze was dus zeker meer dan alleen penningmeester. Ik heb haar kritische deelname als heel steunend ervaren en op geen enkel moment hebben wij elkaar niet kunnen verstaan en vinden. Vooral het scherpe intuïtieve aanvoelen van haar, is vaak een belangrijke indicatie geweest voor de te nemen besluiten. De persoonlijke uitwisselingen tussen Rosalie en mij waren vanuit een - voor mij en voor haar - verrassende gelijkgestemdheid en dezelfde waardepatronen en maatschappijvisie. Het bestuur zal haar licht Limburgse accent missen en haar vrolijke uitstraling met een 'can-do' mentaliteit.

TOEKOMST

Rosalie: 'Voor een bestuursfunctie is het nodig dat je je geruime tijd wil verbinden aan een leuke club mensen die allemaal gedreven worden door een verlangen de Lommerd (financieel) goed/beter achter te laten in de nabije toekomst.

Een wens voor de inwoners van het Spijkerkwartier in 2025: meer betrokkenheid in en voor de wijk, met De Lommerd als solide thuisbasis'. Rudolf: 'Ik gun het nieuwe bestuur veel plezier in het bestuurlijk runnen van de Lommerd. Er is weer een overgangsfase, naar een meer proactieve opstelling ten opzichte van de processen in de wijk. Daarnaast is de samenwerking met andere pijlers in onze wijk van groot belang: "Samen in de Wijk". Zeker omdat er vanuit de gemeente en de professionele instellingen een toenemende druk op de wijkgemeenschappen zal worden uitgeoefend. En vanuit de Samenwerkende Arnhemse Buurthuizen, waarin de Lommerd een actieve positie inneemt, komen veel prikkels en mogelijkheden om het bestuur, het beheer en de exploitatie kwalitatief verder te ontwikkelen. Het zijn belangrijke processen, die veel kansen en uitdagingen opleveren. Eigenlijk een prachtige nieuwe fase. Ik gun hen nogmaals veel plezier, succes en onderlinge verbondenheid met de wijkbewoners'.

Tekst: Marianne van Sommeren
Foto's: Nico Wolterink

Een kijkje achter de voordeur bij

Nummer 129

Wie wonen er eigenlijk allemaal in het Spijkerkwartier? Om erachter te komen wie de bewoners van deze mooie buurt zijn, bellen we aan bij de huizen met hetzelfde nummer als deze Wijkkrant: 129. Van dat nummer zijn er niet veel in het Spijkerkwartier, maar we hebben geluk, want Geert, bewoner van Spijkerstraat 129, staat ons te woord en hij blijkt al ongeveer 45 jaar in deze buurt te wonen.

Hoe ben je op deze plek terechtgekomen? En ken je de vorige bewoners van dit huis?

Ik ben voor mijn studie vanuit Brabant naar Arnhem verhuisd, en uiteindelijk rond 1980 vanuit mijn studentenkamer op de Kastanjelaan bij een vriend ingetrokken die in dit huis woonde. Voordat hij erin kwam, stond het volgens mij een tijdje leeg. Er zat toen nog een doe-het-zelf-zaak onder, DaZo (Damen en Zonen). Nadat die stopte

heeft de Pinkstergemeente er een tijdje in gezeten, en nu dus een andere Dazo (Dit Adres Zoekt Ondernemers). Gezellige mensen, ik help een dag per week bij de Spijkerzwam.

Ik heb in dit huis in het begin dus een tijd met die vriend gewoond, maar later ook alleen, met mijn vriendin, met onze twee kinderen erbij, en nu weer alleen met haar. Onze dochter woont nog steeds in het Spijkerkwartier overigens, hier vlak achter. Het huis

is van een particuliere verhuurder en doet een beetje studentikoos aan, bijvoorbeeld omdat er nog steeds gaskachels in zitten, maar we betalen ook een huur die daar bij past. Gelukkig is er in de jaren '90 wel een echte badkamer ingezet, in plaats van de losse douchecabine in een van de kamers zoals dat daarvoor was, en hebben we dubbel glas. Ik heb zelf in de loop der jaren alle kamers opgeknapt. Al met al hou ik ook wel van de sfeer van het huis.

Wat is je favoriete seizoen in het Spijkerkwartier?

Ik ben een echt zomermens, winter vind ik vreselijk. Vroeger hadden we veel plezier samen met de burens op het terras hierachter, dat terras was toen ook wel 20 meter diep, bovenop de uitbouw van de Dazo. Er waren opslagruimtes en wat verder een hofje met kleine huisjes. Inmiddels zijn er hierachter woningen gebouwd. Het terras is nu dus een stuk kleiner, en het pand hiernaast is opgeknapt in drie individuele appartementen. In de zomer zijn we dan ook regelmatig bij onze caravan op Oosterbeeks Rijnsoever, ook een heerlijk plekje.

Heb je weleens iets geks meegemaakt in het Spijkerkwartier?

Iets gek? Tja, ik heb een keer een bloedende man aangetroffen in mijn portiek, die was neergestoken. En ik heb ook een keer de GBO (Groep Bijzondere Opdrachten) van de politie met getrokken wapens een man uit zijn auto zien halen. Maar ja, ik ben dan ook zo iemand die gaat kijken wat er gebeurt als ik dingen hoor op straat.

Welke vervoermiddelen gebruik je?

Een auto, een oude camper, vier motoren... maar in het dagelijks leven ga ik natuurlijk gewoon op de fiets. Dat hele wagenpark staat uiteraard niet hier in de buurt, daarvoor huren we elders een garage.

Als je mocht wisselen van huis, waar zou je dan heen willen?

We gaan veel op vakantie naar Spanje, daar is het lekker warm! Frankrijk ook, Middellandse Zee, daar zou ik wel willen wonen. Vooral als het hier winter is....

En tot slot: wat vind je van je huisnummer?

Ha, een goed nummer gewoon!

Tekst en foto's: Nicolien Kegels

Buurt bomen

We woonden pas een paar maanden in de Parkstraat toen de eerste brief over de bomen in de brievenbus viel: er zou gekapt gaan worden, en niet zo'n beetje ook. Alle bomen die er stonden gingen plat, en op de informatiebijeenkomst in De Lommerd zouden we te horen krijgen wat er voor in de plaats zou komen. Dat leek in eerste instantie niet veel (een medewerker namens de gemeente: "mensen willen toch kunnen parkeren hè!") en de gemoederen liepen dan ook hoog op. Belofte van acht jaar geleden over beperkt kappen en gefaseerd vervangen die niet werden nagekomen aan de ene kant, nieuwkomers ("uit Amsterdam zeker!") die zo'n schone lei wel zagen zitten aan de andere kant... wat me wel duidelijk werd uit deze verwarrende bijeenkomst was dat bomen een belangrijke rol innemen in het Spijkerviertel.

Bomen Bewegen

Dat blijkt ook weer midden november, tijdens een wandeling met stadsboswachter Willem. Een flinke groep mensen van alle leeftijden verzamelt zich op een woensdagmiddag bij De Lommerd, allen geïnteresseerd om meer te leren over "de rol van bomen in de stad en hoe ze bijdragen aan de sfeer en het karakter van de wijk", zoals de organiserende studenten het hadden omschreven.

Ecosysteemdiensten

We hoeven niet lang te lopen voor we bij de eerste indrukwekkende boom van de wijk aankomen: op de parkeerplaats achter het muurtje tegenover café Vrijdag staat een prachtige en relatief zeldzame rode beuk. Willem vertelt ons dat er een bobbel onder in de dikke stam zit omdat de rode beuk (die wat gevoeliger is) geënt is op de stam van

een groene beuk (een wat robuustere variant). Terwijl we de prachtige grote boom bewonderen, vertelt Willem ons wat bomen voor ons doen in de stad; de zogenoemde ecosysteemdiensten van een boom.

Ten eerste zijn mensen gezonder en gelukkiger met bomen om zich heen. Daarnaast dragen bomen bij aan de biodiversiteit in de stad, omdat andere levensvormen, zoals insecten en vogels, ervan profiteren: ze gebruiken de bomen als woning, voor voeding, en voor nog veel meer. Om dat goed te kunnen doen, is het belangrijk voor de boom om groot te kunnen worden en zijn: een grote boom kan exponentieel meer ecosysteemdiensten 'leveren' dan een kleine. Helaas is het moeilijk om plekken te vinden in de stad waar bomen groot mogen groeien, vooral door alle leidingen die we in de grond stoppen en door onze grote behoefte

aan parkeerplaatsen voor steeds grotere en zwaardere auto's.

Ondertussen lopen we door naar het Musispark waar we stil blijven staan bij een kale, droog uitziende populier aan de waterkant. Tot mijn verbazing blijkt deze boom nog springlevend, en is ze met haar tweehonderd jaar een van de oudste populieren van Nederland. Iets verderop, aan de andere kant van het Musisgebouw, doen een treurhoningboom en een slangenedoorn hun best om in de stad te overleven. Een grote zwarte walnoot krijgt daarbij hulp van een paar boomstammen die er ter bescherming omheen zijn gelegd, maar die doen kennelijk ook dienst als barkruk: in de diepe holte van de boom heeft iemand een plastic tas met drank achtergelaten. "Een boom met een minibar," grapt de stadsboswachter.

Nog iets verderop, op het Velperplein, staat een rode kastanje die in de eindfase van zijn leven is aangekomen vanwege de kastanjabloedingsziekte. Mede veroorzaakt doordat er teveel bomen van dezelfde soort zijn geïmporteerd en te veel identieke klonen zijn geplant. De prachtige zwammen die op de stam groeien, geven aan in welk stadium de boom verkeert. De gemeente laat zulke bomen soms met opzet staan, omdat ze ook in deze fase nog een bijdrage leveren aan het ecosysteem in de stad.

Airco

De laatste grote boom die we bewonderen op onze wandeling is een kastanje in een plantsoen in de Spoorhoek. Hier wordt direct duidelijk hoe belangrijk de ecosysteemdienst is van deze boom: in een vrij versteende

Hemelboom

Boom met minibar

wijk zorgt hij op hete dagen voor koelte, door middel van schaduw en evapotranspiratie (het opnemen van water via de wortels en dat laten verdampen via de bladeren). Volgens stadsboswachter Willem kan evapotranspiratie ervoor zorgen dat het wel tien graden koeler is onder de boom dan elders, ook wel bekend als het airco-effect. Maar terwijl bomen ons helpen bij het verdragen van de gevolgen van klimaatverandering, hebben ze er zelf last van: ze ervaren stress en zijn gevoelig voor ziektes en bacteriën, zeker gekloonde bomen.

Hij vertelt ons ook over kandelaberen, oftewel bomen toppen, wat het lot was van de bomen in de Parkstraat: de grote takken worden er aan de bovenkant afgehaald, waardoor de boom (tijdelijk) kleiner wordt. Helaas compenseert de getopte boom dat door snel veel nieuwe takken te laten groeien, die minder sterk zijn dan de oude en daardoor sneller afbreken tijdens een storm. Kandelaberen leidt tot een kortere levensduur van een boom, en veroorzaakt rot. Geen wonder dus dat de beslissing was genomen om de bomen in de Parkstraat allemaal te verwijderen; ze waren door het kandelaberen tenslotte al ten dode opgeschreven!

Guerilla-boom

We eindigen de wandeling bij wat stadsboswachter Willem gekstend zijn favoriete boom noemt: de

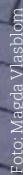
hemelboom, een sprietig ding dat bij het souterrain van een huis in de Eerste Wijkstraat door het rooster heen omhoog komt. Het is een invasieve exoot die overal groeit, maar Willem vindt 'm leuk "omdat hij zich niet aan de regels houdt!"

Nieuwe aanwas

Door de wandeling ging ik beter kijken naar de bomen waar ik op mijn dagelijkse routes langs kwam. Helaas was mijn eigenste Parkstraat nog steeds verstoken van de groene reuzen. Gelukkig waren de werkzaamheden aan onze kant inmiddels voltooid, en kregen we van het BuurtGroenBedrijf een uitnodiging om te helpen met planten. En dat hebben we geweten. Samen met Willem de stadsboswachter en een heleboel andere buurtgenoten hebben we de hele dag gaten gegraven, paaltjes ingeslagen, wilgentakken gevlochten, en bomen en plantjes geholpen hun plekje te vinden in onze straat. Vooruitlopend op hun ecosysteemdiensten, bewezen deze bomen ons nu alvast hun nut bij het verstevigen van de sociale cohesie in de buurt! Wat heerlijk om samen te zorgen dat er maar liefst zestien nieuwe bomen de grond in gingen. Ditmaal is er wel nagedacht over diversiteit aan soorten, en zullen ze gevrijwaard blijven van kandelaberij. Mogen ze allemaal lang en gelukkig leven!

Tekst en foto's: Nicolien Kegels

op Emmastraat 28

Ze hebben elkaar in 1979 ontmoet via een advertentie in weekblad Vrij Nederland: hij wilde graag een reis naar Amerika maken, en zijn broer daar bezoeken, maar had geen zin om dat in zijn eentje te gaan doen. Wie ging er mee? Zij had daar wel oren naar. De vonk sloeg niet eens direct over, maar ze hielden na de reis wel contact met elkaar. En van het een kwam toch het ander. In 1980 trok ze bij hem in, op het adres Emmastraat 28 in Arnhem. Zij, dat is Marry Venema, geboren in Haarlem in 1950. Hij, dat is Joep Mannaerts, geboren in Tilburg in 1946. Op het moment dat hij en Marry gingen “hokken” woonde hij al 10 jaar in het Spijkerkwartier.

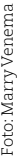
Ze hebben dus een lange historie liggen in onze wijk. Maar dat gaat stoppen: ze hebben een appartement gekocht in woontoren Nelson, vlak bij de Mandelabrug. Het huis en de tuin aan de Emmastraat worden te groot, te bewerkelijk. En alle renovaties die in het huis nodig zijn laten ze graag aan de volgende eigenaar!

Ruim 50 jaar Spijkerkwartier..... dat vraagt om een terugblik. We praten met elkaar in de ouderwets gezellige keuken. Joep vertelt dat hij naar Arnhem kwam voor zijn opleiding Bosbouw en Cultuurtechniek, begin jaren '70 in het voormalige HBS-gebouw aan de Schoolstraat gevestigd. Hij woonde tijdens zijn studie op kamers in de Spijkerstraat en de Parkstraat. Toen hij na zijn afstuderen werk had gevonden bij Rijkswaterstaat verkaste hij naar zijn huidige adres, waar hij een etage huurde. In 1974 kreeg hij de kans het hele huis te kopen: de begane grond, twee verdiepingen, een zolder en een stevige achtertuin. Hij moest er een prijs voor betalen waarvoor je nu in Arnhem hooguit drie vierkante meter woonruimte kunt krijgen.

Was het niet onprettig, wonen in de hoerenbuurt? De zonen Jan-Willem en Mathieu, in 1982 en 1983 geboren, in zo'n omgeving laten opgroeien? Ach, de prostitutie zelf, dat was het probleem eigenlijk niet, vertellen Marry en Joep. Je had niet zoveel contact met de prostituees, niet echt last van elkaar. Wel van het volk dat de wijk aantrok, van de auto's die in file stapvoets rondjes bleven rijden. En ook van de drugs-gerelateerde problemen die vooral in de jaren '90 steeds vervelender werden. De werkgroepen en actiecomités van wijkbewoners – Joep werd in 1975 lid van een van hen – richtten zich in eerste instantie niet eens zozeer op de prostitutie, maar op het verhogen van de leefbaarheid in de wijk. Er werd gesproken met de gemeente over zaken als een buurthuis (dat werd de Lommerd), over een bestemmingsplan, over geld voor een wijkkrant. Op den duur werden de acties van de wijkbewoners explicieter, zoals een protestdemonstratie midden jaren '90 tegen een condoomwinkel in de Emmastraat. De bezetting van het Airborneplein in diezelfde periode was spectaculair, er kon geen auto meer door. Je kunt aan Joep zien dat hij daar met enig plezier aan terugdenkt, als hij er van vertelt.

Na het vertrek van de prostitutie werd het gezelliger in de wijk, zegt Marry. Daarvoor had je het als bewoners onderling heus al wel goed met elkaar, maar dat er een eind kwam aan alle ergernissen, dat maakt natuurlijk veel uit. De wijk voelt nu af en toe bijna aan als een dorp. De mensen kennen elkaar. Dat merk je ook in de winkels in de Steenstraat, in de restaurantjes en cafés die de wijk rijk is. Daarbij helpt het natuurlijk als je - zoals Marry en Joep - actief meedoet in de diverse buurtcomités en wijk-werkgroepen. Joep heeft jarenlang in het bestuur van de “Vrijstaat Thialf” gezeten en deed ook mee in de Werkgroep Erfgoed Spijkerkwartier, die historisch materiaal over de wijk verzamelt. Joep is ook actief geweest voor de Wijkkrant, als schrijver én als bezorger.

Zowel Marry als Marry zijn trouwe deelnemers aan de Spijkerquiz, de pubquiz die twee keer per jaar

wordt georganiseerd in de Lommerd. Marry werkt nog altijd mee in de Bestedelingentuin en neemt deel aan de Groengroep. Incidenteel is ze actief bij de maandelijkse opschoonactie in het Spijkerkwartier. Af en toe eet ze lekker mee in de Lommerd en ze onderhoudt haar reanimatievaardigheden via de jaarlijkse opfris cursus. Ook gaat ze af en toe naar de vergaderingen van het Wijkplatform, waar buurtbewoners kunnen meepraten over gemeentelijke beslissingen die de wijk betreffen. Zoals de opbrengst van de parkeerbonnen die binnen het Spijkerkwartier worden uitgeschreven; in het verleden is afgesproken dat dat geld de buurt ten goede mag komen.

Tekst: Hélène van den Bergh

Gevulde wijnbladeren

30 verse druivenbladeren of ingelegde of gedroogde druivenbladeren

Voor de vulling

125 gram witte rijst of 100 gram bulgur
1 ui (gesnipperd)
1 teen knoflook (gesnipperd)
50 gram rozijnen (geweekt)
1 theelepel zwarte peper
1 theelepel zout
50 gram verse dille, een bosje.
2 citroenen
300 ml olijfolie

Als je verse druivenbladeren gebruikt, knip dan van elk blad het steeltje. Zet een grote pan op met water en als het water kookt, **blancheer de druivenbladeren 5 tot 8 seconden**. Niet te veel tegelijk. Leg de bladeren

uitgespreid op een grote theedoek en laat ze afkoelen en uitlekken. Gebruik je ingelegde of gedroogde druivenbladeren. **Week deze dan 20 minuten in water** en spoel ze af voordat je ze op een theedoek legt.

Kook de rijst volgens de gebruiksaanwijzing of **week de bulgur** in heet water 20 minuten en laat deze uitlekken. **Week de rozijnen** in warm water een half uur.

Snipper en fruit de ui totdat deze glazig is en doe er de gesnipperde **knoflook** bij en roer totdat het lekker ruikt. Laat afkoelen en voeg de afgekoelde rijst of bulgur toe. Knijp de rozijnen uit en voeg ze bij de rest. Strooi de peper en het zout er bij. Hak de **dille** fijn en vermeng

dit met de rijst of bulgur. Neem een druivenblad en leg dit met de glimmende kant op je werkblad. Neem een eetlepel vulling en leg dit aan de onderkant van het blad, iets van de rand. Vouw de buitenste helften van het blad naar binnen en rol het blad van onder naar boven op. Dit is een voorzichtig werkje. Neem een grote pan zoals bijvoorbeeld een braadpan en leg hier onderop een aantal kleine druivenbladeren. Leg het gevulde druivenblad in de lengterichting van de rand naar het midden van de pan. Sluit de volgende rolletjes strak aan. Pers twee citroenen uit.

Schenk het citroensap over de gevulde wijnbladeren samen met 300 ml olijfolie. Leg een bord met een diameter kleiner dan de braadpan op zijn kop boven op de gevulde wijnbladeren. Dek de pan af en laat deze 40 minuten langzaam pruttelen. Laat ze iets afkoelen. Eet ze lauwwarm of koud.

Nodig: grote pan, braadpan, bord met de binnendiameter van de braadpan
Recept: gemiddeld, het rollen van de wijnbladeren is een voorzichtig werkje.

* Toko, Meditranee, SuperAria, Sham supermarkt, Arnhem Market, Odin.

Tekst, foto's en illustratie: Hans Marcelis

Zendo

Tijdens de coronapandemie ben ik daar binnengegaan waar ik zo vaak langs ben gelopen. Met de hond op weg naar Sonsbeek vanuit het Spijkerkwartier verscheen telkens weer die tekening van Dick Bruna in mijn ooghoeken. Een figuur in lotushouding in de Ir JP van Muijlwijkstraat die onlangs op de schop is gegaan en vergroend. Op de grens tussen de Spoorhoek en de Spijkerbuurt bevindt zich de Zendo, waar ik de confrontatie met mezelf aanging. Meditatie is mijn medicatie en inspiratie, elke dag opnieuw. Het oefenen van een beginnersgeest, verwondering voor gevorderden, het kind in jezelf koesteren. De kracht van de groep onder leiding van zenleraar Arjen Jukan Hilhorst of een van zijn collega's is niet niks. Het geeft rust, vermindert stress, verbetert je concentratie, je ontwikkelt empathie en leert in het NU te leven.

Het zitten op een mat met een kussen kan een hele uitdaging zijn. Probeer dat maar eens vol te houden, zo'n avond stilzitten en praten, lopen en weer stilzitten, ademen en tot 10 tellen. Zen meditatie is ook gelukshormonen in je lijf produceren in lastige situaties. Het gesprek met jezelf aangaan zonder zelfgerichtheid, in gesprek met elkaar zijn, wie je bent. Ieder mens is uniek en ook weer niet want we lijden allemaal aan het leven. De Poortloze Poort is een van de vele begrippen uit de Zen-filosofie waar we mee werken. Je kunt er gemakkelijk omheen lopen maar dan mis je de clou.

'Arjen, kun je hier wat meer over vertellen?'

'De Poortloze Poort is een fascinerende verzameling van koans, korte raadselteksten die de logica tarten en bedoeld zijn om het denken te prikkelen en uiteindelijk te overstijgen. Deze collectie, samengesteld door de zenmeester Wumen Huikai in de 13e eeuw, is een klassieker in de zen-

Wekelijkse meetings vinden plaats op Ir. JP van Muijlwijkstraat 128

Hekwerk in Boschveld

literatuur en wordt al eeuwenlang gebruikt als oefening in meditatie en zelfonderzoek.' 'Koans zijn geen vragen met een antwoord in de traditionele zin. Ze zijn bedoeld om je uit je normale denkpatronen te halen en je te confronteren met de onmogelijkheid om bepaalde vragen met het intellect te beantwoorden. Door te worstelen met een koan kun je diepere lagen van je bewustzijn bereiken en uiteindelijk een dieper inzicht in jezelf en de werkelijkheid verkrijgen. De verzameling Poortloze Poort zelf is een koan. Een poort suggereert een ingang, een overgang naar iets anders. Maar een poortloze poort is een paradox, iets dat zowel bestaat als niet bestaat. Het symboliseert de onmogelijkheid om de waarheid te vatten met woorden of concepten. Het wijst op een andere manier van kennen, een die voorbijgaat aan het intellect.' Ik worstel graag met zo'n onmogelijke vraag, 'Wat is de beste keuze?'

bijvoorbeeld of 'Wat voel ik?'. Het zijn vragen om het hoofd over te breken en te bespreken. Een frustrerende zoektocht naar het juiste antwoord kan soms erg lang duren en dat is nou net de bedoeling. Die antwoorden vergeet je nooit weer als je ze eenmaal weet. Verklappen dat doen we niet want ieder heeft recht op zijn of haar ontplooiing.

'Arjen, heb jij nog een vraag voor mij?'

'Wat heb jij geleerd door het mediteren en de zenlessen?' 'Ik heb geleerd liefdevol met mezelf om te gaan wanneer ik gewoonlijk verstrooid raak of niet kan slapen. Het dagelijkse twee keer 20 minuten mediteren zorgt voor een sterke verbinding met mezelf waardoor ik goed in mijn vel zit. Ik heb geleerd om langzamer te ademen, dankbaar te zijn als alles meezit en flexibel wanneer het weer tegenzit.'

Tekst en foto's: Monique Fisscher

Een plaquette ter nagedachtenis

Op een rustige maandagmorgen fiets ik de wijk uit naar het huis van Sjaak Tesselhoff, die mij heel veel te vertellen heeft! Ik word gastvrij ontvangen met thee en een stuk banketstaaf. Aanleiding voor dit bezoek is de onthulling van een plaquette in de Bloemstraat door onze burgemeester Marcouch, ter nagedachtenis aan slachtoffers van een bombardement in 1944.

Wat eraan vooraf ging
Sjaak is sinds 2 jaar geïnteresseerd in het uitvogelen van zijn stamboom en heeft inmiddels mappen vol met generaties Tesselhoff of Tesselhof, met 1 f. Het is hem gelukt om helemaal terug te gaan tot 1600. Daarbij stuitte hij op het overlijden

van een jonge vrouw , genaamd Bertha Tesselhof- Brands, op 17 september 1944. Op zich niet iets ongewoons, totdat hij zag dat ook haar dochttertje van bijna 2 op die dag overleden was. Na wat spitwerk bleek dat er een bombardement op die dag plaats had gevonden door de Engelsen.

17 september 1944
Het doelwit van het bombardement was ofwel de Garage Van Zijl die daar zat en door de Duitsers gebruikt werd om voertuigen te repareren. Of misschien de in de wijk Klarendal gelegen kazerne. De schade in de Bloemstraat was groot, zie de voor en na foto's. Bijzonder is dat een zus (5 jaar) van Sjaak met een vriendin die ochtend naar een dienst in de Martinuskerk op de Steenstraat was. “Toen het luchtalarm afging, holden de mensen de kerk uit en de straat op en ook wij holden naar huis. De vliegtuigen vlogen met een enorm lawaai over ons

heen, met het ploffen van de granaten van het afweergeschut, het gieren van de jachtvliegtuigen en dreunen van de inslagen. Het leek wel een eeuwigheid, ongeveer een half uur moet het hebben geduurd, voordat het lawaai afnam en het op wat knallen in de verte na stiller werd.....”
Voor een bombardement gooiden de Engelsen zilverpapiertjes naar beneden om de vijandelijke radar te misleiden. Bob Bakkenes (toen 11 jaar) was zijn buurjongen komen helpen om die stroken te verzamelen. Bob werd door zijn vader geroepen voor het middageten en misschien ook wel omdat er vliegtuigen naderden. Bob overleefde het bombardement, zijn buurjongen genaamd Benjamin niet. Net zomin als zijn zus Bertha en haar dochttertje, een ander zusje en de verloofde van hun moeder. Verder overleed de garagehouder, Van Zijl, het echtpaar Liebrechts in hun kapperszaak en moeder en dochter Jolmers.

19 september 2024
“Op de plek waar garage Van Zijl in een puinhoop veranderde is de oorlogswond eigenlijk nooit echt hersteld. Totdat er een plan op tafel kwam om het gat op te vullen met de appartementen die nu volop in aanbouw zijn. Juist dat moment was voor mij een reden om de vergeten luchtaanval op deze plek aan de vergetelheid te onttrekken.” Aldus Sjaak in zijn toespraak op 19 september j.l. tijdens de onthulling van een bronzen plaquette met de namen van de tien slachtoffers die vielen tijdens het geallieerde bombardement in de Bloemstraat nummer 67, naast het voormalige befaamde café l’Amerique.

Burgemeester Marcouch was erbij en hield een prachtige toespraak. Enkele citaten hieruit: “Kleinere monumenten verwijzen vaak naar hele specifieke gebeurtenissen, die menselijke verhalen des te beter doen uitkomen..... elk onschuldig slachtoffer was een individu, met familie, vrienden, burens. Met dagelijks leven, school of werk..... Oorlog leidt tot onschuldige slachtoffers. Altijd. Herdenken helpt om dat voor ogen te houden.....Het leven gaat door, de Bloemstraat leeft voort. Maar tegelijk staan we stil bij het verleden dat ons heden bepaalt. Dankzij de inspanningen van de initiatiefnemers kunnen we dat blijven doen. De plaquette blijft altijd. Net als de

herinnering aan de dramatische gebeurtenis van tachtig jaar geleden. De plaquette verbindt verleden, heden en toekomst”.

Belangrijk om te delen dat Bob Bakkenes erbij was, Jeanloupe van Zijl (kleindochter van de heer Van Zijl), mevrouw Welling, mevrouw Weiss en de heer Tesselhof, schoonzusters en zwager van Bertha Tesselhof. Verder waren er omwonenden en andere belangstellenden, een mooie opkomst!

Graf op Moscowa
In zijn zoektocht vond Sjaak een graf op Moscowa, waarin zeven van de tien slachtoffers liggen, van het bombardement in de Bloemstraat. Dat graf was behoorlijk verwaarloosd; Sjaak heeft het samen met een medewerker van Moscowa weer helemaal mooi opgeknapt!

Na de plechtigheid is er door familie een bloemstuk op het graf geplaatst. Sjaak is ook uit gaan zoeken hoe het met de man van Bertha is gegaan. Toon Tesselhof is waarschijnlijk begin augustus 1944 opgepakt en eerst naar kamp Amersfoort en vervolgens naar Neuengamme vervoerd. In januari 1945 is hij daar overleden. Zijn naam wordt genoemd op een grafsteen in Osnabrück.
Ik vond het een eer en een genoegen om dit bijzondere verhaal te horen, alle documentatie te lezen en er een verslag van te maken. Veel dank aan Sjaak Tesselhoff voor zijn doorzettingsvermogen, nauwkeurigheid en volledigheid. Hij rust niet totdat de onderste steen boven is met een indrukwekkend resultaat!

Tekst: Berenice Smits
Foto's: van de oorlog door Henk Willemsen, andere foto's: Ariane Medze

De schade in de Bloemstraat

Foto: Anita Wielsema

Opschoonacties Samen maken we **impact!**

2024 was een jaar vol vooruitgang voor Circulair Spijkerkwartier. Niet alleen werd er veel zwerfafval opgeruimd, maar ook werden er, samen met bewoners en samenwerkingspartners, mooie stappen gezet op weg naar een duurzamere, socialere en schonere wijk. Steeds meer wijkbewoners voelen de behoefte hun steentje bij te dragen. Een mooie beweging die we in 2025 nog meer willen laten groeien. Dus, wil jij ook impact maken? Sluit je vooral aan!

Recycling en circulaire economie

In 2024 werden **10 opschoonacties** gehouden. Wijkbewoners werkten samen om zwerfafval van de straat te halen, van blikjes tot kleding, waarbij in totaal 686 kilo werd verzameld. De missie van Circulair Spijkerkwartier is om “Van Afval tot Grondstof” te komen. Er werd dan ook **15,6% van het opgehaalde zwerfafval gerecycled**.

Verder sluiten we aan het eind van elke actie af met een **No-Waste soep** gemaakt van ‘groente met een plekje’ van biologische supermarkt **Odin**. Lokale ondernemer Marike Brüggemann maakt voor ons de soep. Zo stimuleren en ondersteunen we de lokale en circulaire wijk economie.

Opschoonacties met impact; een groeiend gemeenschapsgevoel

Doel van de opschoonacties is om de wijk schoner en leefbaarder te maken. Maar het is ook een manier om het bewustzijn over duurzaamheid te vergroten. Bovendien brengt het bewoners samen. In de afgelopen jaren is de Opschoon-community gegroeid naar 108 bewoners die zich in wisselende samenstelling inzetten voor een leefbaar Spijkerkwartier.

In 2024 hebben per opschoonactie **gemiddeld 22 mensen** deelgenomen. Het is mooi om te zien dat er ook **kinderen** meehelpen. Jong geleerd is oud gedaan!

Foto: Anita Wielsema

Bovendien is er een groeiende betrokkenheid met de deelname van **vluchtelingen**. **Bayram**, die 11 maanden in Nederland woont, vertelt: “Het was een leuke activiteit en terwijl we de straten schoonmaakten, had ik de kans om met verschillende mensen in contact te komen en mijn Nederlands te oefenen.” Daarnaast zie je de onderlinge verbondenheid in de wijk groeien. Tijdens een van de acties ontdekten twee wijkbewoners dat ze al jaren achterburen waren maar dat ze elkaar nog nooit ontmoet hadden. Deze ontmoetingen zorgen voor verbinding en het versterkt de betrokkenheid in de wijk.

Samen maken we het verschil; vele handen maken licht werk

Er zijn zeker 25 bewoners die van Circulair Spijkerkwartier opschoonmateriaal hebben ontvangen. Zij dragen bij doordat ze, tussen de maandelijkse acties door, hun eigen straat of buurt schoonhouden. Verder zijn er verschillende wijkbewoners die een openbare afvalbak geadopteerd hebben. Ook zij leveren een misschien onzichtbare, maar zeker belangrijke bijdrage voor het schoonhouden van de wijk.

Daarnaast krijgen we veel steun van partners zoals de **gemeente Arnhem**, **Wijkbakkie**, **Groengroep Spijkerkwartier**, **Basisschool de Sterrenkring**, **Heel Arnhem Schoon**, **Jumpsquare**, **Vrijwilligerscentrale** en het **COA**. Ook de wijkwethouder, **Bob Roelofs**, helpt stevast mee tijdens de Landelijke Opschoondag en World Clean Up Day. Hij spreekt dan zijn complimenten uit aan de bewoners van het Spijkerkwartier dat ze telkens maar weer samen een prachtig resultaat neerzetten.

Wil jij ook meedoen?

Wil je deelnemen aan een van de opschoonacties, wil je je eigen opschoonmaterialen ontvangen of juist een afvalbak adopteren? Kijk op de agenda van [MijnSpijkerkwartier.nl](https://mijnspijkerkwartier.nl) voor de datums van de maandelijkse Opschoonacties of neem contact op met Circulair Spijkerkwartier via germa.huijbers@dazo.nl en draag bij aan een schone, sociale, leefbare en circulaire wijk!

Tekst: Evyna Brand en Germa Huijbers

Foto: Arjen Laning

Exposities in De Lommerd

Reinier Brinkman

Elke zes weken is er een nieuwe expositie van verschillende kunstenaars te zien in buurthuis De Lommerd. De drijvende kracht achter deze exposities is Reinier Brinkman, die al tien jaar in het Spijkerkwartier woont en van jongs af aan kunstzinnig is. Voor hem is het organiseren van exposities meer dan alleen het tonen van kunst; hij wil kunst toegankelijker maken voor de wijk en kunstenaars een platform bieden om hun werk te presenteren. Daarnaast heeft Reinier een grote passie voor kunst en geniet hij van het contact met andere kunstenaars.

Workshops

Op dit moment staan er al exposities gepland voor bijna het hele jaar. In de toekomst zou Reinier graag zien dat elke exposant een workshop organiseert voor wijkbewoners, al

is dit geen harde eis. De exposities omvatten een breed scala aan kunst-disciplines, van schilderkunst tot fotografie, alle kunstvormen zijn welkom!

De huidige expositie van kunst-fotograaf Bianca Looman is te bezichtigen van 16 februari tot en met 28 maart en is van maandag tot en met vrijdag tussen 09.00 en 17.00 uur gratis toegankelijk. Meer informatie over de actuele exposities en openingsdata is te vinden op www.lommerd.nl en www.mijnspijkerkwartier.nl. Ben je kunstenaar en zou je ook graag willen exposeren in De Lommerd? Neem dan contact op via info@lommerd.nl

Tekst: Britt Zonneveld
Portret Reinier: T. Hendriks

Kunstwerken van exposant Bianca Looman

Boeken

Spijkerrecepten

Trudi Hendriks, Hans Marcelis en Harald Slaterus (fotograaf Rien Meijer)

Spijkerrecepten is als een uniek receptenboek gemaakt door een team van vier bewoners, die zelf als vrijwilligers al jarenlang actief zijn in het Spijkerkwartier. In december 2024 hebben 481 actieve vrijwilligers dit boek als bedankje gekregen voor hun inzet voor de wijk. Het receptenboek is verspreid via de twintig (werk)groepen onder hun 'eigen' vrijwilligers.

interviews van Trudi Hendriks is er ook nader kennisgemaakt met een zevental ondernemers in de wijk. Daarnaast foto's van onder meer Rien Meijer en de gehele vormgeving was in handen van Harald Slaterus.

Reacties

Uit de vele positieve reacties hebben de makers inmiddels op kunnen maken dat Spijkerrecepten een schot in de roos was. Zowel het idee, de inhoud en de vormgeving wordt zeer gewaardeerd én er zijn heel wat mensen aan het koken en bakken geslagen met de recepten.

Er waren in januari een tiental Spijkerrecepten boeken 'over' en te koop in het buurtcentrum de Lommerd. Op=op! De opbrengst van deze verkoop komt weer ten goede aan de wijk.

Tekst en foto's: Trudi Hendriks
Foto met personen: Rien Meijer

Waardering

Uit eigen ervaring wisten de makers dat er in veel werkgroepen naar schatting misschien wel 400 vrijwilligers in de wijk actief zijn. Dat bleken er na inventarisatie door Astrid Stokman 481 te zijn. Bijzonder! Iedere vrijwilliger is even belangrijk. En samen dragen alle vrijwilligers bij aan de leefbaarheid en de sociale cohesie. De waardering voor deze inzet werd verschillend geuit door de verschillende budgetten, of mogelijkheden van de werkgroepen.

Het idee

Het idee ontstond om met ingrediënten die te vinden zijn in onze wijk (zowel in

de natuur als in de winkels) recepten samen te stellen en te bundelen in een receptenboek: 'Spijkerrecepten'. Door vrijwilligers gemaakt als bedankje voor alle vrijwilligers in het Spijkerkwartier. Dit is omarmd door de Spijkerbrigade en het wijkoverleg heeft de middelen beschikbaar gesteld voor de drukkosten van het boek.

Klus

Het is een hele klus gebleken. Aan Spijkerrecepten is samen ruim een half jaar hard gewerkt. Het omvat 100 pagina's met 41 recepten en illustraties van Hans Marcelis. De plukkaart van de gemeente Arnhem, ingezoomd op het Spijkerkwartier, is opgenomen. Door de

Bert Vredegoor

Dit keer mogen we een kijkje nemen in het atelier van Bert Vredegoor, kunstenaar en vormgever, en al ruim 41 jaar woonachtig in het Spijkerviertel. We spreken over hoe zijn kunstenaarschap zich door de jaren heen heeft ontwikkeld en waar zijn focus vandaag de dag ligt. Bert werkt vanuit zijn huis, waar hij zowel een atelier als een ontwerpstudio heeft. Na ons gesprek krijg ik een rondleiding door deze ruimtes, waarin hij zijn autonome werk en zijn Schutspatronen laat zien.

Kun je in het kort vertellen hoe je carrière als kunstenaar is verlopen?

“Ik heb aan de Academie voor Beeldende Kunsten in Arnhem de opleiding Schilderen gevolgd en heb daarna zo’n tien jaar voornamelijk schilderijen gemaakt. Maar gaandeweg ben ik met heel andere materialen gaan werken, zoals neon, lood en fluweel. Later begon ik rasterwerken te maken die ik uit kunststof liet laseren. Iemand uit mijn omgeving gaf me de tip om deze rasters ook uit raamfolie te laten snijden ter bescherming van privacy. Vanaf dat moment ben ik me daar meer en meer op gaan richten, en nu is dat het belangrijkste onderdeel van mijn werk. Zo zijn de Schutspatronen ontstaan: exclusieve designs in raamfolie, afgestemd op de omgeving waarin ze worden geplaatst. Mijn focus is daarmee verschoven van autonome kunst naar toegepaste kunst.”

Kunnen deze Schutspatronen allerlei designs krijgen, of werk je met een specifiek patroon?

“Schutspatronen hebben een herkenbare signatuur gekregen door een vast motief waar ik mee werk. Dat is een simpel vierkantje in een groter vierkant, verbonden door vier lijnen, en dat je als zodanig veel ziet in landen rond de Middellandse Zee. Dat figuurtje kwam onder mijn aandacht toen ik in 2005 in een gastatelier werkte, waar ik met een raster uit de bouwmarkt een scherm maakte. Dat houten scherm bleek achteraf de voorloper van de latere Schutspatronen, waarbij dat ene motiefje zich in verschillende hoedanigheden herhaalt.”

Wat betekenen deze Schutspatronen voor jou persoonlijk?

“Ik vind het fascinerend hoe een raster aan de ene kant verhuult en daardoor nieuwsgierigheid opwekt, maar tegelijkertijd ook iets onthult. Er zit een bepaalde spanning in: door een raster

kijkend ervaar je iets van een andere wereld, maar je krijgt er niet helemaal zicht op. Raamfolie functioneert als een visuele grens tussen het private en publieke domein en zorgt voor een zekere rust doordat de buitenwereld gedeeltelijk wordt weggefilterd. Dat zie je ook veel in religieuze architectuur, zoals kerken of moskeeën, waar vergelijkbare technieken worden gebruikt.”

Waar ligt op dit moment de nadruk in je werk?

“Momenteel richt ik me vooral op toegepaste kunst. Ik ontwerp Schutspatronen uitsluitend in opdracht en altijd specifiek voor de locatie, waarbij ik de omgeving een rol laat spelen in het patroon. Het is heel plezierig om met je ogen eindeloos rond te dolen in patronen en lijnen die elkaar kruisen, iets dat ik feitelijk elke dag doe – dat geeft me als kunstenaar echt energie.”

Wil je meer weten over het werk van Bert Vredegoor of met hem in contact komen?

Neem dan een kijkje op zijn websites: www.bertvredegoor.nl en www.schutspatroon.nl. Daarnaast exposeert Bert zijn schutspatronen regelmatig op beurzen. Zo nam hij van 14 t/m 16 februari 2025 deel aan OBJECT Rotterdam.

Oproep

Ben jij ook een kunstenaar (in de breedste zin van het woord), werk je vanuit het Spijkerviertel en vind je het leuk om geïnterviewd te worden voor de wijkkrant? Stuur dan een e-mail naar redactie@wijkkrantspijkerviertel.nl

Tekst: Britt Zonneveld
Portret Bert Vredegoor: Agnes Spikker

Jan Schaareman

De Spikerlike van deze wijkkrant gaat naar Jan Schaareman. Hij is voorgedragen door Willem van Gent.

Jan is vanaf het begin van de bewoners-activiteiten in 1974 actief binnen het Spijkerkwartier, bij de bouw van de kinderspeelplaats in de Spijkerstraat en in 1975 bij de oprichting van de werkgroep Spijkerkwartier, waar hij actief was als bestuurslid en penningmeester. De lijst van activiteiten is enorm. Jan heeft veel betekend en betekent nog steeds veel voor het Spijkerkwartier. Hij organiseerde de jaarlijkse bloembakkenactie, hij zorgt ervoor dat de verschillende spandoeken voor de diverse wijkactiviteiten altijd keurig op tijd over de straat hangen. Hij draagt zorg voor het ICT beheer binnen de Lommerd en is deelnemer van de werkgroep Erfgoed Spijkerkwartier. Jan is een stille kracht in de wijk, sociaal en zeer bescheiden. Hij beweegt zich veelal 'achter de schermen', maar daar zit vaak veel ongekend talent. Want naast alle bovenstaande activiteiten, maakt Jan ook graag ingenieuze en bruikbare dingen voor de wijk. Wij begrijpen, als redactie, zeer goed dat Jan is voorgedragen voor deze Spikerlike, die is meer dan dik verdiend door Jan!!

Tekst: Marianne van Sommeren

Foto's: Evyna Brand

OPROEP voor de SPIJKERLIKE

Wie zou jij graag een compliment willen geven in de wijk? Er zijn zoveel diverse bewoners in het Spijkerkwartier. Ken jij iemand die veel voor de wijk betekent? Zou jij degene willen aanmelden voor onze rubriek? Jij mag zelf een stukje schrijven of je kan aan ons vragen of wij dat willen doen. Voor onze volgende krant ontvangen we graag jullie aanmeldingen. De redactie zal samen bekijken wie we de like gaan geven. Opgave kan voor 11 mei!!

Steenstraat en omgeving in 2024 **schoner, heler en veiliger**

De Steenstraat is dit jaar weer veiliger geworden. Door het actieprogramma Schoon, Heel & Veilig Steenstraat en omgeving zijn er een aantal stappen gezet.

Beter winkelaanbod

In het nieuwe omgevingsplan (het bestemmingsplan) staat dat er veel verschillende soorten winkels in de Steenstraat moeten komen. Dat betekent dat er van sommige winkels geen nieuwe meer bij mogen komen.

Denk aan:

- Kappers
- Massagesalons
- Nagelstudio's

Daar zijn er nu meer dan genoeg van. Zo krijgen we een beter winkelaanbod. Hierdoor worden de Steenstraat en omgeving steeds aantrekkelijker om inkopen te doen.

Gribusplekken en openbare ruimte

In 2024 zijn een aantal verloederde plekken verder opgeknapt. Dit worden 'gribusplekken' genoemd. Zo werd eerst in de 1e Wijkstraat veel rondgehangen. Hier staat nu een hek, waardoor er veel minder overlast is. Ook zijn er nieuwe struiken geplant in de groenvakken in de Spijkerlaan. De achterkant van het gebouw van de Tuinpoort is extra vergroend. Samen met de werkgroep gevelschoon is het spoorviaduct bij Velperpoort voorzien van een mooie schildering. Hiermee gaan we graffiti tegen. Dit is ook gebeurd bij:

- de Spijkerstraat bij de doorgang naar de Sterrenkring
- de Driekoningsstraat
- de garageboxen op de hoek bij de Velperbuitensingel.

In 2025 maken we weer een ronde met een aantal wijkbewoners en wijkkeners, op zoek naar nieuwe gribusplekken in het gebied die we kunnen aanpakken.

Verder is het pleintje bij station Velperpoort opnieuw bestraat en zijn er nieuwe bomen geplant. De oude bomen die er stonden konden door kabels en leidingen in de grond niet goed groeien.

Opener uitstraling

Vanuit het actieprogramma is geld gegeven aan ondernemers die hun gevel wilden opknappen. Op deze manier hebben panden een opener uitstraling gekregen. Dat draagt bij aan een veiliger gevoel. In totaal hebben vijf winkels een bijdrage gekregen om hun gevel op te knappen.

Melden

In 2025 blijven politie, handhaving, afdeling veiligheid en economie, straatcoaches en Team Leefomgeving zich inzetten om het gebied bij en rondom de Steenstraat (inclusief de Spoorhoek) te verbeteren. Of je nu bewoner of ondernemer bent, jouw hulp is belangrijk. Je kunt al helpen door het melden van:

- Overlast
- Gribusplekken
- Overige verbeteringen

Kom langs bij de inloopspreekuren van Team Leefomgeving, elke woensdagmorgen tussen 09:00-12:00 in Pand 66 (Steenstraat 66). Handhaving heeft elke woensdagmiddag tussen 15:00-16:00 op die locatie een inloop. De wijkagenten hebben een spreekuur elke donderdag tussen 18:00-20:00 aan de Ir J.P. Van Muijlwijkstraat 185a. Anoniem melden kan ook, bijvoorbeeld via Meld Misdaad Anoniem: www.meldmisdaadanoniem.nl

Verwarde personen

Heb je zorgen over iemand en denk je dat deze persoon dringend verplichte zorg nodig heeft? Meld dit dan via www.ggdgm.nl/gezond-leven/in-de-knel/meldpunt-wet-verplichte-ggz. Overlast van personen op straat kan het beste worden gemeld bij de wijkagenten.

Openbare ruimte & handhaving meldingen

Ligt er een tegel scheef of ligt er afval naast een omgewaaide container? Meld het via de fixi-app (of www.fixi.nl).

Het opgeknapte viaduct bij Velperpoort (foto: Bram Bos)

Vrijstaat Thialf!

Oliebollen Bakken op oudejaarsdag

Het jaar 2024 is op een heerlijke manier afgesloten op Thialf, met versgebakken oliebolletjes! Niet voor de verkoop, maar gewoon om ter plekke te bakken en samen op te eten. Vrijstaat Thialf zorgde weer voor een frituur en iedereen was welkom om mee te doen met eigen beslag. Het resultaat? Een gezellig samenzijn vol sfeer en heerlijke geuren. Deze traditie hoort inmiddels echt bij oudejaarsdag!

Alle kerstbomen verzamelen!

Zaterdag 11 januari stond in het teken van de tweede Thialf Snipperdag. Bezoekers konden hun kerstbomen inleveren en ontvingen in ruil daarvoor een lot voor de loterij. De gelukkige winnaar van de hoofdprijs – een heerlijke lunch bij brasserie De Buren van Thialf – wist het juiste aantal ingeleverde bomen te raden: 169 stuks!

De ingezamelde bomen worden versnipperd en gebruikt voor nieuwe struinpaadjes op Thialf. Ondertussen was er volop gezelligheid: live muziek van de band Magic Bullet (een aanrader van Spijkerrok – op 31 januari stonden ze in Luxor voor hun eerste optreden!), Maggie’s zelfgemaakte glühwein (zonder alcohol), warme chocolademelk, en heerlijke soep van Stichting ‘t Broek Omhoog. Zelfs TV Gelderland kwam

langs om opnames te maken van de kerstboomversnippering. Kortom: een geslaagde dag vol sfeer en duurzaamheid. Hopelijk ben jij er de volgende keer ook bij!

In the spotlight

Deze keer zetten we Mark Schuring in het zonnetje. Mark woont al bijna 20 jaar in de wijk en is vanaf het eerste begin Poortsluiter van Vrijstaat Thialf. Dit prachtige initiatief, opgezet door een groep enthousiaste vrijwilligers, zorgt ervoor dat op mooie avonden de poort wat langer open blijft. Zo kunnen sportievelingen ’s avonds nog even genieten van alles wat Thialf te bieden heeft. Mark zag de oproep voorbij komen in de vrijwilligers app en besloot direct zijn steentje bij te dragen. Op dat moment was zijn oudste zoon ook vaak ’s avonds met zijn vrienden op Thialf en zag hij dit als een mooie

Mark Schuring

kans om wat meer in contact te komen met de jongeren in de buurt. “In het begin was het wel even wennen, dat iedereen weggestuurd werd en wilde niet iedereen altijd even goed luisteren, maar nu zijn ze er wel redelijk aan gewend en is het leuk om nog eens wat oude klasgenoten van mijn zoon te spreken”, vertelde Mark. De eerste ‘leeg veeg’-rondjes deed Mark nog lopend, maar tegenwoordig springt hij op de fiets en maakt hij een rondje over de skelterbaan om te checken of iedereen vertrokken is. Hij vindt het leuk om te doen, “het is maar 5 keer per jaar of zo en je kunt het zelf inplannen”, gaf hij aan. Hij wil dit zeker nog wel even blijven doen. Bedankt, Mark, voor je inzet en betrokkenheid!

Vooruitblik

Na een succesvol 2024 staat er opnieuw veel moois op de planning voor 2025. Zo zijn we in de herfstvakantie weer van plan om samen te werken met het Sprookjesfestival. Hoe dat eruit gaat zien, blijft nog even een verrassing! En natuurlijk komen de BuitenBios en de Rollerdisco er weer aan. Daarnaast werkt Vrijstaat Thialf hard aan een bijzonder project: ‘De Groene Heuvels’. Met dit project willen we de heuvels op Thialf verbeteren en uitdagender activiteiten aanbieden, speciaal voor de wat oudere jongeren, oftewel pubers. De eerste stappen hopen we te zetten op de NLdoet dag op 15 maart. Heb jij zin om mee te helpen en de handen uit de mouwen te steken? Geef je op via de website, wij zorgen voor een lekkere lunch!

Tekst en foto’s:
Karina van Lenthe en Christa Jakobs

De agenda:

- **Zaterdag 15 maart:**
NLdoet - De Groene Heuvels project
- **Zaterdag 26 april:**
Kleedjesmarkt
- **Vrijdag 27 juni:** **Thialf BuitenBios**
- **Zaterdag 23 augustus:**
Rollerdisco (zat.30 aug. reservedatum)

Meer informatie vind je op
www.vrijstaatthialf.nl

Column

Ed Adams

Colofon

Stickers

Als je er op gaat letten, zie je ze overal: op lantaarnpalen, op regenpijpen, op verkeerslichten, op elektriciteitskastjes... Tijdens mijn loopje door het Spijkerkwartier kom ik er honderden tegen: STICKERS. Ze zijn er natuurlijk al decennialang. Zo kreeg ik als kind bij een familiebezoekje in Amsterdam al anti-hondenpoepstickers in mijn handen gedrukt. Ik heb ze nog, een vreemd soort aandenken. Misschien heeft het stickeren tijdens de corona-epidemie een vlucht genomen; bevlogen voor- en tegenstanders van allerlei maatregelen probeerden elkaar op vurige wijze te overtuigen van hun gelijk. Sindsdien heeft elk onderwerp wel zijn eigen sticker, al blijkt vooral actiegericht links in het politieke spectrum een fanatiek stickeraar te zijn: 'Shell, trek lekker zelf een dikke trui aan', 'Boycott products of Israel', 'Mother earth is talking, listen to your momma'. Ik hoef maar twee minuten mijn deur uit te zijn of ik kom ze al overal tegen. Ik loop verder door de stad en denk bij mezelf: 'Mag dat allemaal zomaar?' Ik besluit het op te zoeken. En: nee, het mag niet. **Artikel 2.4.5 van de Algemene Plaatselijke Verordening van Arnhem heet 'Plakken en kladden'. En lid 2 van dat artikel zegt: "Het is verboden zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende op een openbare plaats of op dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf die plaats zichtbaar is een aanplakbiljet of ander geschrift, afbeelding of aanduiding aan te plakken, te doen aanplakken, of op andere wijze aan te brengen of te doen aanbrengen."** Doe je het wel, dan kan het je zomaar een boete van €250 opleveren. Tenminste, als het een heterdaadje is, want hoe moet oom agent anders weten wie die sticker daar geplakt heeft?

Wat voor persoon zou dat nou zijn, zo'n stickeraar? Iemand die graag zijn mening geeft, dat in ieder geval ('End

the occupation', 'FCK PVV'). Iemand met een gezonde dosis originaliteit en humor. Iemand die graag naar buiten gaat en niet als een internettrol achter zijn laptop blijft zitten. Maar toch ook iemand die niet graag in een grote groep werkt, een introvert persoon misschien. Want stickeren doe je in je eentje, daar heb je geen hele actiegroep voor nodig. Iemand met een beperkt budget ook, denk ik. Voor een paar euro heb je zo een hele stapel. Ik loop weer verder en zie een typisch Arnhems fenomeen: de Vitesse-sticker. Ook die zijn er in allerlei soorten en maten ('Ik heb een geel-swert hert', 'De Rijn, de fles, de meisjes en Vites'). Ook typisch Arnhems is Loesje ('Minder beesten, meer dieren', 'Zeggen wat je denkt kan ook iets aardigs zijn'). Zonder kant te kiezen kan Loesje toch kritisch zijn en mij aan het denken zetten.

De échte stickeraar is een wereldverbeteraar. Als je gedreven bent om je mening te uiten, dan zijn stickers natuurlijk een gemakkelijke, goedkope en laagdrempelige manier om je standpunten over te brengen, iemand aan het denken te zetten, of te confronteren. En ook ik word er mee geconfronteerd, op elke lantaarnpaal en elk verkeerslicht. Soms tovert het een glimlach op mijn gezicht ('Nooit genoeg'). Soms zet het mij aan het denken ('En als we dan'). En ja, soms zet het zelfs mij aan tot een tegenactie, want ook ik heb tijdens de corona-oorlog her en der stickers van regenpijpen gekrabbd totdat mijn vingernagels afgesleten waren. Maar toch: echt inhoudelijk wordt zo'n oneliner nooit en het staat vaak nog slordig en rommelig ook. Daarom ben ik -ook al mag het eigenlijk niet- mijn eigen stickeractie begonnen. Met mijn eigen oneliner; je ziet hem hier en daar al op de gebruikelijke plaatsen: 'Arnhem stickervrij'!

De wijkkrant Spijkerkwartier wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier)

Editie: nr. 129 voorjaar 2025

Redactie: Berenice Smits, Britt Zonneveld, Ed Adams, Ewoud Duijndam, Hélène van den Bergh, Marianne van Sommeren, Nicolien Kegels

Fotografie: Nico Wolterink

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijning: 3 of 4 x per jaar

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd:
Spijkerstraat 185a, info@lommerd.nl

Wijkagenten:

Femke van den Berg: femke.van.den.berg@politie.nl

Rudy Machielsen: rudy.machielsen@politie.nl

Politiepost Velperpoort, Ir. J.P. van Muijlwijkstraat 185.

Spreekuur op donderdag 18.00 – 20.00 u.

Team Leefomgeving:

Pand 66 (Steenstraat 66)

Elke woensdagochtend: inloop 09:00-12:00

Elke woensdagmiddag: spreekuur van handhaving tussen 15:00-16:00.

Contactgegevens: csa@leefomgevingarnhem.nl

Mijnspijkerkwartier.nl: wijkplatform

Fixi.nl: Voor meldingen over de openbare ruimte.

Kopij aanleveren:

Kopij voor nummer 130 dient te worden aangeleverd vóór 11 mei 2025 via

redactie@wijkkrantspijkerkwartier.nl

Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De voor- en achternaam van de schrijver dient onder het schrijven vermeld te zijn. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Stukken van 200-400 woorden (mét een foto) maken meer kans op plaatsing. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgaaf van redenen.

Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat.

Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's.

Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te vermenigvuldigen dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerkwartier en website.